

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zadru
Zadar, Borelli 9

Poslovni broj: GŽ-193/2025-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Zadru, u vijeću sastavljenom od sutkinja Katije Hrabrov, predsjednice vijeća, Blanke Pervan, članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice te Ivane Klišmanić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja 1) Grge Đerđe pok. Blaža, OIB: 52993904927, iz Zemunika Donjeg kbr. 79 i 2) Nediljka Đerđe pok. Nikole, OIB: 47471588081, iz Zemunika Donjeg kbr. 25, zastupani po punomoćnicima-odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Franko Kotlar, Ana Vidov i partneri d.o.o., Zadar, protiv tuženika: 1) Šime Pinčića pok. Marka iz Zemunika Donjeg, Ulica I. kbr 74, osobno i kao nasljednik Jurke Pinčić ud. Marka, odsutan i nepoznata boravišta, zastupan po privremenoj zastupnici Ivani Mihovilčević, odvjetnici u Zadru, 2) Zdravka Kneževića zv. Slavko iz Zemunika Donjeg bb, osobno i kao nasljednik Marije Knežević ž. Šime, 3) Đanija Šestana iz Zadra, Zrinsko-Frankopanska 1, 4) Branimira Šestana iz Zadra, Zrinsko-Frankopanska 1, tuženici pod 3) i 4) osobno i kao nasljednici Marijana Šestana sina Šime iz Zadra, Zrinsko-Frankopanska 1, a ovoga kao nasljednika Marte Šestan ž. Šime, 5) Nike Gjergje Antina, 6) Bože Gjergje Antina, 7) Tomislava Đerđe pok. Slavka iz Zemunika Donji, Zemunik Donji bb, 8) Dragana Đerđe pok. Slavka iz Zemunika Donjeg, Zemunik Donji bb, tuženici pod 7) i 8) kao nasljednici Jose Gjergje pok. Marka, 9) Šimice Šarlija, Katina, 10) Šime Šarlije, Katinog, 11) Kate Vlasnović iz Australije, 12) Kanunas St. Bell Park, 3215 Geelong Victoria, zastupana po punomoćniku za primanje pismena Milenku Marinoviću, odvjetniku iz Benkovca, 12) Marina Zubčića iz Rijeke, A. K. Miošića br. 3, 13) Ivce Zubčića iz Rijeke, A. K. Miošića br. 3, kao nasljednici Danice Zubčić ž. Marka, 14) Jerka Dorkina iz SAD-a, odsutan i nepoznata boravišta zastupan po privremenoj zastupnici Ivani Mihovilčević, odvjetnici u Zadru, 15) Šime Pinčića pok. Krste (u zemljišnoj knjizi označen i kao Pinčić Sime pok. Krste), 16) Anice Pinčić pok. Krste, 17) Krste Pinčića pok. Krste, 18) Anice Sikić ž. Ivana, 19) Matije Grubić ud. Mile, 20) Anice Beran ž. Nikole, 21) Ane Pinčić pok. Bože, 22) Tomice Štura ž. Šime pok. Mijata, tuženici pod 5-6), 9-10) i 15)-22) zastupani po posebnom skrbniku Marku Grzunovu, odvjetniku u Zadru, 23) Dragana Krnčevića pok. Slavka iz Zemunika Donjeg, Zemunik Donji bb, i 24) Milivoja Krnčevića pok. Slavka, Zemunik Donji, Zemunik Donji bb, pod 23) i 24) kao nasljednici Slavka Krnčevića i Mileve Krnčević rođ. Pinčić pok. Bože u zemljišnim knjigama naznačena kao Mile Pinčić pok. Bože, Zemunik Donji, Pavlova, uz sudjelovanje umješača na strani tuženika Mladena Đerđe iz Zadra, J.J. Strossmayera 3, zastupanog po punomoćniku Šimi Petriću, odvjetniku u Zadru, Velebitska 8a, radi utvrđenja prava vlasništva, odlučujući o žalbi umješača na strani tuženika Mladena Đerđe protiv presude

Općinskog suda u Zadru poslovni broj P-2914/2019-98 od 18. listopada 2024., u sjednici vijeća održanoj 2. lipnja 2026.,

presudio je

Odbija se žalba umješaka na strani tuženika Mladena Đerđa kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Zadru poslovni broj P-2914/2019-98 od 18. listopada 2024.

Obrazloženje

1. Uvodno označenom presudom suda prvog stupnja suđeno je:

„I. Utvrđuje se da je tužitelj Nediljko Đerđa pok. Nikole iz Zemunika Donjeg, Donji Zemunik 25, OIB: 47471588081 stekao valjanu pravnu osnovu za upis prava vlasništva:

- nekretnine oznake dio čest. zem. 1319 k.o. Zemunik u površini od 136 m², koji dio je na skici izmjere izrađenoj od stalnog sudskog vještaka Frane Vlatkovića, dipl. ing. geod. od dana 17. studenog 2023. godine označen slovima A-B-C-D-A, a koja skica je sastavni dio ove presude, a što su tuženici dužni priznati i trpjeti da tužitelj temeljem ove presude i po njenoj pravomoćnosti izvrši uknjižbu prava vlasništva na utuženoj nekretnini, u korist tužitelja uz istovremeno brisanje tog prava vlasništva s imena tuženika, sve u roku od 15 dana.

- nekretnine oznake dio čest. zem. 1320 k.o. Zemunik u površini od 112 m², koji dio je na skici izmjere izrađenoj od stalnog sudskog vještaka Frane Vlatkovića dipl. ing. geod. od dana 17. studenog 2023. godine označen slovima C-D-E-F-C, a koja skica je sastavni dio ove presude, a što su tuženici dužni priznati i trpjeti da tužitelj temeljem ove presude i po njenoj pravomoćnosti izvrši uknjižbu prava vlasništva na utuženoj nekretnini, u korist tužitelja uz istovremeno brisanje tog prava vlasništva s imena tuženika, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se umješaku na strani tuženika da tužiteljima pod 1) i 2) naknadi parnični trošak u iznosu od 4.913,38 eura, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, dok se preko dosuđenog odbija kao neosnovan zahtjev tužitelja pod 1) i 2) za naknadom parničnog troška.“

2. Protiv citirane presude žalbu je izjavio umješak na strani tuženika Mladen Đerđa zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava te odluke o troškovima postupka, uz prijedlog da se žalba uvaži, pobijana presuda preinači, odnosno ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno suđenje. Prvostupanjski je sud prilikom donošenja pobijane presude počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. Zakona o parničnom postupku jer su navedeni razlozi proturječni i nejasni, postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava i zapisnika o iskazima danim u postupku te samih tih isprava i zapisnika. S obzirom na dosadašnja pravomoćna utvrđenja preostalo je raspraviti da li tužitelj pod 2) polaže pravo vlasništva na predmetne dijelove čest. zem. 1319 k.o.

Zemunik u površini od 136 m² te na dio čest. zem. 1320 iste k.o. od 112 m². Ove su nekretnine suvlasništvo umješača, jer je upisan kao suvlasnik za 1/2 na čest. zem. 1319 te na čest. zem. 1320/1, čest. zem. 1320/2 i čest. zem. 1320/3 k.o. Zemunik za 1/3. Stekao ih je darovanjem od oca Eduarda Đerđe a on pravo vlasništva ishodio presudom P-1074/06 prvostupanjskog suda, odnosno nasljeđivanjem oca Grge Đerđa, a njegov otac nasljeđivanjem svojih prednika i diobom sa sunasljednicima, a sve temeljem Nagodbe iz 1956. Prednik umješača je u diobi dobio suvlasnički udio od 1/2 zv. Starina (čest. zem. 1319) i suvlasnički udio od 1/3 drugih nekretnina zv. Kupovnina (čest. zem. 1320/1, čest. zem. 1320/2 i čest. zem. 1320/3 k.o. Zemunik), iz čega proizlazi intencija da prilikom podjele predniku umješača pripadne veća površina od površina prednika tužitelja, što je i realizirano na terenu, prema postojećoj međi – griblji. Presudom suda prvog stupnja tužitelju pod 2) je dosuđeno 248 m² veće površine na terenu od one koja ga stvarno pripada, što je protivno presudi P-1074/06 koju je ishodio otac umješača Eduard te je utvrđeno da je temeljem dosjelosti stekao valjani pravni temelj za uknjižbu svog suvlasničkog dijela, prema Nagodbi iz 1956., dok svakog od tužitelja pripada, što su sami tražili tužbenim zahtjevom prije uređenja, suvlasništvo 1/4 čest. zem. 1319 i 1/3 preostalih zemljišta. Predmetna je presuda u suprotnosti Nagodbi iz 1956. jer je iz njezinog sadržaja razvidno da umješaču pripada veći suvlasnički udio pa ima i veću površinu na terenu. Tužitelji su, s obzirom na načelo tereta dokaza bili dužni dokazati na razini sigurnosti, a sud isto tako utvrditi postojanje međašnog razgraničenja nekretnina u vlasništvu tužitelja pod 2) i umješača. Tužba tužitelja pod 2) temelji se na tvrdnji da je međa između njegove nekretnine i nekretnine umješača označena "urezom sjekirice na trotoaru". Nelogično je da se na takav način postavlja međašni znak, jer ne pokazuje jasnu liniju razgraničenja po dužini cijelog zemljišta. Iz tog je razloga, prema mjesnim prilikama takvu među predstavljala griblja ili kameni međaši, što je na slikama očevida razvidno, jer je nekretnina umješača pokošena do međe, odnosno griblje. Oštećenje na nogostupu, navodno urez sjekiricom, nastalo je oštećenjem koje je počinio bager na cesti i više oštećenja na kolniku u istoj razini razvidna su i na fotografijama lica mjesta. Ne radi se o oznaci međe kako to pogrešno zaključuje prvostupanjski sud. Netočno je da bi prednik umješača bio prisutan 1990. kada je navodno došlo do obilježavanja "sjekiricom". Taj događaj spominje još samo svjedok Ćurković iako nema saznanja o tome jer navodi da nije bio na licu mjesta kada je urezan trotoar. Kad se uzme u obzir njegov navod da ne razgovara s umješačem, jasno je da se radi o svjedoku koji nije objektivan. Sud prvog stupnja paušalno i netočno tvrdi da umješač nije dokazao da je međa griblja – kanal zabilježen na terenu. Pobijana je presuda suprotna stanju na terenu i posjedu. Griblja – kanal napravljena je na terenu nakon diobe prema Nagodbi iz 1956. i prikazana je na skici očevida i označena kao griblja – kanal. Vještak je u očitovanju od 11. siječnja 2024. naveo da je dubina griblje vidljiva iz fotografija i da je duboka 30 cm, pa je nejasno kako je zaključeno da ista ne bi bila međa. Tužitelji i svjedoci navode da ona ne postoji, što je kontradiktorno jer je utvrđena na terenu. Sam tužitelj pod 2) navodi da umješač treba imati najveću površinu, pa onda on te najmanju tužitelj pod 1) iz čega je jasno i nedvojbeno da je nekretnina umješača najveća po površini, pa se postavlja pitanje kako je sud mogao usvojiti tužbeni zahtjev tužitelja i dodijeliti tužitelju pod 2) za 248 m² veću površinu od umješača prema kojoj bi nekretnina tužitelja pod 2) imala površinu od 1105 m² a umješačeva 994 m². Sud prvog stupnja je naveo da vjeruje svjedoku Ćurkoviću i tužitelju pod 1), međutim, logičkim zaključivanjem i na

temelju činjenične građe trebao je utvrditi činjenice, a ne vjerovati ili ne vjerovati svjedocima i strankama. Tužitelj pod 1) je u svom iskazu potvrdio činjenicu da je pomaknuo zid za 40 cm prema tužitelju pod 2) i time je priznao uzurpaciju dijela posjeda tužitelja pod 2), pa sada zajedničkim nastupom, uz pomoć svjedoka koji je u svađi s umješačem, prema umješaču nastoje nadoknaditi površinu koju su jedan drugome ustupili, a nauštrb površine posjeda umješača. U spis je dostavio vlasničke i popisne listove obnove zemljišne knjige za k.o. Zemunik prema kojoj je razvidno da je formirana čest. zem. 1839 od 837 m² kao vlasništvo tužitelja pod 2), za cijelo što odgovara površini koja mu je ranije pravomoćno dosuđena u postupku, pa se postavlja pitanje zar nije logično da je nekretnina u novoj izmjeri iste površine kao i ona pravomoćno presuđena u ranijem postupku dokaz da tužitelj na terenu ne može imati površinu od 1150 m², za 248 m² veću od površine nekretnine umješača. Sud se nije osvrnuo ni na navode i dokaze da je za tužitelja pod 1) Grgu Đerđa u novoj izmjeri formirana novonastala čest. zem. 1840 od 1105 m², a predmetnom odlukom mu je utvrđeno vlasništvo površine 750 m² iz čega je razvidno da tužitelji pod 1) i 2) žele uzurpirati dio nekretnine umješača. Provođenje nove katastarske izmjere bilo je poznato svim građanima i pozvani su da obilježe svoje nekretnine, ali tužitelj pod 2) nije naknadno kod pozivanja na predočavanje pred povjerenstvom iskazao da bi bila sporna međa. Glede upute iz ukidne odluke višeg suda da se razjasni uloga hrpe kamenja na predmetnoj lokaciji, utvrđeno je da hrpa ispod prijepora na cesti pripada umješaču, dovezena je s druge lokacije za gradnju kuće, a umješač ima i drugu hrpu kamenja koju je postavio da mu ne poplavljuje teren. Ove hrpe kamena pripadaju umješaču i dokazuju posjed umješača, a njihova svrha, osim razgraničenja dokazuje i posjed, pa prvostupanjski sud nije u cijelosti razumio uputu višeg suda jer je utvrđivanjem činjenice čije su hrpe kamenja valjalo utvrditi o čijem posjedu se radi. Iskaz svjedoka Milana Ćurkovića je kontradiktoran i nelogičan a sud prvog stupnja ga nije ni pitao od kud mu je poznato ono o čemu svjedoči, posebno iz razloga jer nije svjedočio prema vlastitim saznanjima jer je i sam naveo da na terenu i nije bio od 90-ih godina kada se međa označavala. Jedini svjedok koji je vjerodostojan i neutralan i istinito je iskazivao u postupku je Boris Šestan koji nije potvrdio navode tužitelja. Prvostupanjski je sud tužitelja pod 1) suprotno odredbama postupka saslušao kao svjedoka, a ne kao stranku, jer je na bitno drugačiji način regulirao postupak saslušanja svjedoka pa je ta činjenica utjecala na zakonitost i valjanost pobijane odluke. Prigovara odluci o troškovima postupka jer je iznos troška različit u toč. II i toč. 18. Prema odredbi čl. 154. Zakona o parničnom postupku umješač je dužan snositi trošak u odnosu na radnje koje je prouzročio, međutim, svi su dokazni prijedlozi bili prijedlozi tužitelja. Niti jedan od tuženika nije potpisao priznanje već su sudjelovali u postupku. riječ je o predmetu iz 2013. kada je Odvjetnička tarifa bila nekoliko puta niža pa ga se ne može kažnjavati time da snosi odgovornost time što je postupak trajao 11 godina. Osim toga, o zahtjevu tužitelja pod 1) već je pravomoćno odlučeno odlukom Županijskog suda u Zadru poslovni broj GŽ-248/2019 te je trebalo tražiti trošak u tom postupku i umješač na strani tuženika ne može snositi troškove svih tuženika.

3. U žalbi od 4. studenog 2024. umješač na strani tuženika je naveo da tuženici pod 9) Šimica Šarlija te 10) Šime Šarlija nisu osobe odsutne i nepoznata prebivališta već je riječ o osobama koje su preminule prije podnošenja predmetne tužbe, a tužba je podnesene 20. veljače 2013. Nedostatak stranačke sposobnosti tuženika prije

podnošenja tužbe neotklonjiv je nedostatak koji sprječava daljnje vođenje parnice, pa je u konkretnome tužbu u odnosu na tuženika pod 9), 10) i 19), s obzirom da su tuženici jedinstveni suparničari, trebalo odbaciti u cijelosti.

4. Na žalbu nije odgovoreno.

5. Žalba nije osnovana.

6. Ispitujući pobijanu presudu ovaj drugostupanjski sud nalazi da prvostupanjski sud nije počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 48/11 – pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14 - dalje: ZPP) koji se ovdje primjenjuje temeljem odredbe čl. 117. st. 1. Zakona o izmjenama i dopunama ZPP ("Narodne novine", broj 70/19), a na koju ukazuje žalba, jer je u obrazloženju presude dao razloge o odlučnim činjenicama koji su jasni i neproturječni, pa se ista može ispitati.

7. Nisu počinjene ni druge bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP, na koje ovaj drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, po čl. 365. st. 2. ZPP.

8. Iako je umješač u svojoj žalbi od 4. studenog 2024. naveo da tuženici pod 9) Šimica Šarlija, Katina i tuženik pod 10) Šime Šarlija nisu osobe odsutne i nepoznata prebivališta već da je riječ o osobama koje su preminule prije podnošenja predmetne tužbe (20. veljače 2013.), za kazati je da je taj žalbeni prigovor umješača po prvi put istaknut tek u žalbi (što je suprotno odredbi čl. 352. ZPP) i po ocjeni ovog drugostupanjskog suda je neosnovan.

9. U tužbi je doista kao tuženica pod 9) označena Šimica Šarlija, Katina, pod 10) je označen tuženik Šime Šarlija, Katin, a pod 19. je kao tuženica označena Matija Grubić ud. Mile.

10. Šimica Šarlija u Jedinostvenom registru osoba Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske (dalje: Registar MUP RH), kojeg je uz žalbu priložio umješač, nema označen OIB, niti je u detaljima te osobe, osim datuma rođenja (24. listopada 1908.) i datuma smrti (28. veljače 1998.) navedeno ime majke Kate (kako je to navedeno u tužbi), već je navedeno ime oca (Stipan), pa se ne može točno utvrditi ni provjeriti da li je doista riječ o tuženici pod 9) Šimici Šarlija, Katinoj.

11. Za tuženika pod 10) Šimu Šarliju Katinog, umješač i nije dostavio podatak o tome da bi ta osoba preminula prije podnošenja tužbe dok je za tuženicu pod 19) Matiju Grubić ud. Mile umješač dostavio podatke Jedinostvenog registra osoba iz kojeg proizlazi da je Matija Grubić rođena 1921. a preminula 2008., s tim da u tim podacima stoji ime njezinog oca (Grga), ali ne i činjenica da je udova Mile, kako je to naznačeno u tužbi, pa i za tu tuženicu umješač nije dokazao identitet osobe iz podataka Registra MUP RH s osobom navedenom u tužbi pod 19.

12. Iz spisa predmeta proizlazi sljedeće:

- da između tužitelja te umješača na strani tuženika nije sporno da su isti suvlasnici na predmetu spora, međutim, sporno je u kolikom dijelu, odnosno u kojoj površini. Nesporno je između tužitelja te umješača da su tužitelji pravo suvlasništva stekli od svojih pravnih prednika i to prvotuzitelj ustupom svog oca Blaža Đerđe, a drugotuzitelj nasljeđivanjem svog oca Nikole Đerđe, temeljem rješenja o nasljeđivanju prvostupanjskog suda poslovni broj O-250/94. Nije sporno ni da je umješač Mladen Đerđa svoj suvlasnički dio stekao darovanjem oca Eduarda (Dinka), dok je njegov otac ishodio presudu kojom je utvrđeno da je temeljem dosjelosti stekao valjani pravni temelj za uknjižbu prava vlasništva na istima (u predmetu prvostupanjskog suda pod poslovnim brojem P-1074/06). Također nije sporno ni postojanje diobe iz 1956. između prednika tužitelja i umješača. Međutim, ni u pisanoj ispravi „Nagodba“ (l.s. 10) nije precizno navedeno, po duljini, dimenzijama ili površini, koji dio bi kome pripao (već samo opisno). Nije sporan ni „redoslijed“ po kojem određena strana pripada određenom suvlasniku, odnosno da objekt na čest. zem. 1319 k.o. Zemunik pripada tužitelju pod 1) Grgi Đerđa, jugoistočno od tog dijela da je dio koji pripada drugotuzitelju, a dalje prema jugoistoku je umješačevo, međutim, ni svjedoci Milan Ćurković i Boris Šestan nisu znali „po metrima ili kvadratima“, koliko bi kome od njih pripalo, odnosno gdje je granica između tih dijelova,

- da je Mladen Đerđa 29. lipnja 2010. pokrenuo postupak radi razvrgnuća suvlasničke zajednice nekretnina pred prvostupanjskim sudom pod poslovnim brojem R1-281/13, ali je taj postupak obustavljen, jer su tijekom postupka Nediljko Đerđa i Grgo Đerđa (ovdje tužitelji), osporili Mladenu Đerđi pravo suvlasništva na predmetnim nekretninama, iako su mu to pravo u predmetnom postupku priznali,

- da je prvotuzitelj Grgo Đerđa naveo kako su jednaki dijelovi svakog tužitelja i umješača te da svaki dio ima nešto više od 900 m² dok je on sam tužbeni zahtjev postavio (za svoj dio) na 750 m². Drugotuzitelj je iskazao da prvotuzitelj ima 650 m² i da ne traži 750 m² tužbom, dok on da ima „1000 i nešto“, a umješač „oko 1200 kvadrata“. Dalje je taj tužitelj iskazao da i jednom i drugom tužitelju treba pripasti jednaka površina, ali da on nije računao u m² koliko bi to bilo, te da oni ovom tužbom traže „vanjsku među prema Mladenu“,

- da tužitelji ne raspolažu preciznim podacima o tome koliko bi točno pripalo svakom pojedinom tužitelju i umješaču. U svom iskazu je umješač naveo kako mu po diobi iz 1956. (odnosno po onom što je dobio od svog oca Eduarda) pripada polovina „od Starine“, a jedna trećina „od Kupovine“ te da je on uvijek držao svoj dio do točaka A-D-E, kako je prikazano na skici sudskog očevida,

- da je ovaj drugostupanjski sud svojom presudom i rješenjem broj GŽ- 248/2019 od 22. listopada 2019. djelomično preinačio presudu Općinskog suda u Zadru u odnosu na tužitelja pod 2) Nediljka Đerđu pok. Nikole na način da je utvrđeno da je stekao valjanu pravnu osnovu za upis prava vlasništva na realnim dijelovima čest. zem. 1319 i 1320 k.o. Zemunik u površini od 857 m² koji su označeni zelenom bojom i slovima A-D-I-H-G-A u površini od 782 m² i plavom bojom i D-E-O-D i površine od 75

m², dok je u preostalom dijelu (koji je predmet ovog spora) i u odnosu na parnični trošak ukinuo presudu suda prvog stupnja i vratio na ponovno odlučivanje,

- da je u predmetnom postupku, s obzirom na dosadašnja pravomoćna utvrđenja preostalo raspraviti da li tužitelj pod 2) Nediljko Đerđa ima pravo vlasništva na predmetnim dijelovima čest. zem. 1319 k.o. Zemunik u površini od 136 m², na skici vještaka mjernika Frane Vlatkovića označenog slovima A-B-C-D-A te dio čest zem. 1320 k.o. Zemunik u površini od 112 m² označenog slovima C-D-E-F-C, s obzirom da mu je odlukom ovog drugostupanjskog suda već pravomoćno dosuđen realni dio čest. zem. 1319 od 782 m² i čest. zem. 1320 od 75 m²,

- da nije sporno da nekretnine sjeverno od prijepora pripadaju tužitelju Nediljku Đerđi a južno od prijepora umješaču na strani tuženika Mladenu Đerđi,

- da je u postupku sporna međna površina, odnosno crta razgraničenja između nekretnina tužitelja Nediljka Đerđe i umješača na strani tuženika Mladena Đerđe i

- da su u Nagodbi iz 1956. između prednika stranaka navedeni nazivi nekretnina i suvlasnički udjeli, s tim da nije sporno da je nekretnina zv. Starina čest. zem. 1319 k.o. Zemunik, dok preostale nekretnine oznake čest. zem. 1320/1, čest. zem. 1320/2 i čest. zem. 1320/3 k.o. Zemunik nose naziv Kupovnina.

13. Prvostupanjski je sud pobijanom presudom, ocjenjujući istinitim iskaz svjedoka Milana Ćurkovića te stranačke iskaze tužitelja pod 1) Grga Đerđe i tužitelja pod 2) Nediljka Đerđe, međusobno usklađenim te životnim i logičnim usvojio postavljeni tužbeni zahtjev jer su isti dosljedno na licu mjesta pokazali liniju razgraničenja vlasničkog posjeda tužitelja Nediljka Đerđe i umješača na potpuno istom mjestu, kao i na ranijem očevidu i to od međnog znaka u vidu ureza na trotoaru kod točke B pa s obzirom da na licu mjesta više nije bilo međnog znaka, na polovini dužine B-C temeljem kojeg su se sudionici postupka ranije orijentirali. Sud prvog stupnja je ocijenio istinitim njihove iskaze jer su suglasno potvrdili tvrdnju tužitelja Nediljka Đerđe da njegov vlasnički posjed seže do pravca B-C-F označenog na skici vještaka mjernika (l.s. 308).

14. Prvostupanjski je sud, i prema ocjeni ovog suda drugog stupnja, osnovano poklonio vjeru stranačkim iskazima tužitelja pod 1) Grga Đerđe i tužitelja Nediljka Đerđe jer su u svojim iskazima dosljedno naveli kada je i na koji način određena međa između nekretnina stranaka, odnosno „urezana udubina u rubnjaku“, označena točkom B u skici sudskog očevida pa prema sjeveroistoku (l.s. 285 i 308). Isto su tako suglasno opisali da je do spornog ureza udubine u rubnjaku došlo upravo 17. svibnja 1990. čemu su bili nazočni Grgo Đerđa, Nediljko Đerđa, kao i prednik umješača, njegov otac Eduard (Dinko), uz prisutnost djelatnika Ureda za katastar Zadar, mjernika Srečka Lukina i djelatnice Katastra „Kate“.

15. Njihove stranačke iskaze potvrdio je i svjedok Milan Ćurković (l.s. 113 i 283) te jasno naveo da su „taj urez stranke urezale 1990. na terenu, a tu su bili raniji tužitelj

Grgo, tužitelj Nediljko i otac umješača Eduard“ čemu su bili prisutni geometar Lukin i njegova zapisničarka Kata“ (l.s. 283).

16. Prvostupanjski sud isto tako osnovano smatra da žalitelj/umješač na strani tuženika Mladena Đerđe nije dokazao svoje tvrdnje da je međa između nekretnina stranaka griblja – kanal djelomično ispunjen vodom, jer istinitost svoje tvrdnje nije potkrijepio niti jednim izvedenim dokazom. Naime, iako navodi da su njegov otac i djed, nakon diobe s tužiteljima iskopali kanal kojeg je na očevidu pokazao kao među, nije vremenski odredio kada je taj kanal točno iskopan niti da je kod iskapanja bio prisutan tužitelj, odnosno preostali suvlasnici, i odobrili odnosno suglasili se da isti predstavlja granicu njihovih vlasničkih posjeda.

17. Osim toga tužitelj Nediljko Đerđa je glede postojanja griblje/kanala naveo da je zapravo riječ o „dvije brazde koje počeo orati Mladen Buljat, ali nije mogao nastaviti jer je bilo pretvrdo“ (l.s. 142).

18. Svjedok Milan Ćurković je pak u svom svjedočkom iskazu na ročištu od 17. studenoga 2023. naveo da ne zna da „griblja – kanal postoji“ te da su urez na trotoaru stranke urezale 1990. na terenu te da su na licu mjesta bili „raniji tužitelji Grgo, tužitelj Nediljko i otac umješača Eduard“ te da „prije rata nije bilo spora između stranaka i umješača gdje je međa“ (l.s. 283.).

19. Stoga je sud prvog stupnja, i po ocjeni ovog suda drugog stupnja pravilno primijenio materijalno pravo iz čl. 114. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine", broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15 i 94/17 - dalje: ZVDSP) kada je pobijanom presudom usvojio postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja Nediljka Đerđe te s obzirom na uspjeh tužitelja u parnici obvezao umješača da im naknadi prouzročeni parnični trošak.

19.1. Prema odredbi čl. 154. st. 1. ZPP stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna je naknaditi troškove protivnoj stranci i njezinom umješaču. Međutim, umješač na strani stranke koja je izgubila parnicu obvezan je nadoknaditi troškove ako je izgubio spor. Kako je umješač na strani tuženika osporavao tužbeni zahtjev i izjavio žalbu protiv presude kojom je usvojen tužbeni zahtjev, pravilno ga je sud prvog stupnja obvezao da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak.

19.2. Pri tome je za kazati da se parnični troškovi obračunavaju prema Tarifi o nagradama i naknadi za rad odvjetnika koja je na snazi u vrijeme donošenja odluke o trošku postupka a to je u konkretnome 18. listopada 2024. kada je sud prvog stupnja odlučivao o parničnom trošku bila Odvjetnička tarifa („Narodne novine“ broj 138/23) prema kojoj vrijednost boda iznosi 2,00 eura (Tbr. 54.).

19.3. Neosnovan je žalbeni prigovor umješača da je o troškovima postupka tužitelja pod 1) Grge Đerđe, u odnosu na kojeg je pravomoćno odlučeno usvajanjem tužbenog zahtjeva trebalo odlučiti u tom postupku, jer je presudom i rješenjem ovog drugostupanjskog suda broj GŽ-248/2019-2 od 22. listopada 2019. kojom je djelomično

ukinuta presuda u odnosu na tužitelja pod 2) Nediljka Đerđu radi ponovnog odlučivanja o njegovom tužbenom zahtjevu, ukinuta i odluka o troškovima postupka i naloženo sudu prvog stupnja da u ponovnom postupku odluči o troškovima cijelog, pa i žalbenog postupka (l.s. 179).

20. Stoga žalba umješaka na strani tuženika nije osnovana.

21. Na osnovi iznesenog trebalo je po čl. 368. st. 1. ZPP odbiti žalbu umješaka na strani tuženika i potvrditi pobijanu presudu suda prvog stupnja.

U Zadru 2. lipnja 2026.

Predsjednica vijeća

Katija Hrabrov

Broj zapisa: **9-30888-dd093**

Kontrolni broj: **06b14-4257b-bdad4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.